

Contraamiral (r.) dr. Corneliu BOCAI
Locotenent-comandor ing. Mihai EGOROV

Marșul navei-școală „Mircea” 2013

INSTRUCȚIE MARINĂREASCĂ ȘI SPIRITUALĂ LA BORDUL NAVEI-ȘCOALĂ „MIRCEA”

În perioada 19 iulie-3 august 2013, nava-școală „Mircea” a efectuat marșul anual de instruire practică cu escale în porturile Tuzla din Turcia și Salonic din Grecia; de asemenea, nava a staționat la ancoră în Golful Mănăstirii Vatoped de pe Muntele Athos.

La bordul navei comandată de comandorul Gabriel Moise, alături de cei 61 de membri ai echipajului s-au aflat 98 de studenți de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, anii 2 și 3 de studiu și elevii ai Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”, preotul militar Dumitru Bostan,

precum și o delegație de clerici a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei formată din I.P.S. Teofan (Savu Dumitru), Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, Arhimandritul Luca (Diaconu Gheorghe), starețul Mănăstirii Bistrița, județul Neamț, preotul Bogdan Dedu, secretar eparhial al Mitropoliei din Iași, protosinghel Nathanael (Sorin Vasile Neacsu), reprezentant al Mitropoliei Iași, ierodiaconul Iustin (Campanu Iustin Adrian), diaconul personal al Mitropolitului Moldovei și Bucovinei, profesorul Ionel Ungureanu de la Seminarul Teologic Craiova și Silviu Andrei Vlădăreanu, avocat și jurnalist, cel care a fost elementul de legătură între Mitropolie și Statul Major al Forțelor Navale, organizatorul întregii activități.

Conform tradiției din ultimii ani, pe timpul marșului, câte doi cadeți din Turcia, Polonia și Bulgaria au fost îmbarcați la bordul navei pentru a se instrui în comun cu studenții și elevii români.

Comandantul marșului a fost contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei în Statul Major al Forțelor Navale.

În pelerinaj pe Muntele Athos

Un marș istoric

Marșul navei-școală „Mircea” din acest an a avut două componente foarte importante: prima, cea mai importantă pentru activitatea Forțelor Navale a vizat pregătirea practică a studenților și elevilor instituțiilor de învățământ de marină. A doua componentă a reprezentat-o însă reînnoirea tradiției a marinarilor militari prin includerea Sfântului Munte Athos – liant al ortodoxiei de pretutindeni și centru prin excelență al monahismului ortodox – printre escalele spirituale ale celor mai tineri marinari militari români.

Cu 90 de ani în urmă, între 7-8 mai 1923, o delegație a elevilor Secțiilor Pregătitoare și Aplicație ale Școlii Navale, precum și ai Școlii de Marină, ambarcați pe vaporul S.M.R. „Principesa Maria”, a făcut o escală la Muntele Athos.

Ca un arc peste timp, în acest an, Statul Major al Forțelor Navale a hotărât să reincludă Sfântul Munte Athos printre escalele marșului de instrucție al navei-școală „Mircea”.

Navigând spre Tuzla!

Vineri, 19 iulie, la ceremonia de plecare a navei au participat viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, I.P.S. Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, cadre militare în activitate, rezervă și retragere, rude și prieteni ai cadeților aflați la bord.

Adresându-se cadeților, viceamiralul dr. Aurel Popa a spus: *Voiajul nu este foarte lung, motiv pentru care dumneavoastră aveți sarcina să folosiți cât mai mult clipele petrecute la bordul navei-școală. Vă doresc să aveți un voiaj bun, vânt bun din pupa, să vă întoarceți veseli, să aveți grijă de dumneavoastră și de colegul din stânga și din dreapta dar mai ales să aveți grijă de această navă care reprezintă un spirit în Marina Română.*

Prima etapă a marșului s-a desfășurat între porturile Constanța și Tuzla. Deoarece perioada marșului a fost relativ scurtă, activitățile de instruire practică au început încă după ce nava a dublat farul de ieșire din portul Constanța și a luat drum spre strâmtoarea Bosfor. Recunoașterea reperelor de la coastă, utilizarea sextantului pentru determinarea punctului navei și compararea lui apoi cu cel dat de aparatura de la bordul navei, ședințele de instruire în domeniul comunicațiilor navale sau al motoarelor s-au desfășurat la bord sub atenta îndrumare a instructorilor. Seriozitatea a fost un element de bază al activităților de practică, deoarece nu a existat timp de repetări și fiecare procedură, fiecare punct din programa de practică trebuind îndeplinit din prima. Iar de la unele din ședințele de practică nu au lipsit nici clericii aflați la bord.

Tranzitul strâmtoării Bosfor a fost un element inedit pentru elevi și studenți, dar și pentru clerici, cu toții admirând priveliștea oferită de orașul așezat pe cele două continente – Istanbul.

Sâmbătă 20 iulie, la ora 5.00, clericii prezenți la bord au săvârșit slujba religioasă (Utrenia), cu participarea membrilor echipajului și al cadeților de la bord.

Nava-școală „Mircea”, comandată de comandorul Gabriel Moise, a acostat sâmbătă, 20 iulie, ora 14.15, în portul din Tuzla.

Escală la Tuzla

Programul escalei în portul Tuzla a fost destul de dens, îmbinând atât activitățile de reprezentare pe plan militar, cu cele de reprezentare pe plan bisericesc și cu vizitele efectuate la unele din locurile cele mai frumoase din Istanbul. Cu toții am remarcat organizarea deosebită a escalei și facilitățile oferite de comanda Academiei Navale din Tuzla care au permis cadeților să se deplaseze în siguranță în Tuzla și Istanbul (aflat încă sub asediul demonstranților din Piața Taksim).

În jurul orei 16, două autobuze cu 80 de marinari au plecat într-un tur al Istanbulului, iar un grup de 30 de marinari au mers să viziteze orașul Tuzla.

În aceeași zi, sâmbătă 20 iulie, în jurul orei 18.00, o delegație militară formată din contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, comandantul marșului, comandorul Gabriel Moise, comandantul navei-școală „Mircea”, locotenent-comandorul Mihai Egorov, redactorul-șef al Grupului Mass-Media al Forțelor Navale și ofițer de relații publice pentru acest marș și preotul militar Dumitru Bostan, preotul Statului Major al Forțelor Navale, alături de delegația de clerici

condusă de I.P.S. Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei au fost primite de Sanctitatea Sa Bartolomeu I, Arhiepiscop al Constantinopolului Noua Romă și Patriarh Ecumenic. Patriarhia Ecumenică a Bizanțului, aflată în cartierul Fanar, este un Stat-Biserică, asemeni celui al Vaticanului. Există mari presiuni din partea turcilor de a șterge aceste ultime urme ale Bizanțului, dar nu reușesc deoarece există o puternică susținere internațională, atât europeană, cât și de dincolo de ocean a existenței acestei entități spirituale ortodoxe acolo. În cadrul discuțiilor dintre I.P.S. Teofan și Sanctitatea Sa Bartolomeu I, au fost punctate relația specială dintre marină și biserică, istoria marșurilor marinarilor militari pe Muntele Athos, precum și oportunitatea ivită în acest an, ca o copie a icoanei Maicii Domnului „Prodromița” să parcurgă pe apă drumul pe care sfânta icoană, pictată la Iași l-a făcut cu 150 de ani în urmă. A urmat schimbul de cadouri și fotografia de grup.

Chiar dacă a durat doar 25 de minute, primirea la Sanctitatea Sa Bartolomeu I, Arhiepiscop al Constantinopolului Noua Romă și Patriarh Ecumenic a fost poate cea mai importantă vizită ecumenică făcută de o delegație a Forțelor Navale în Biserica Ortodoxă.

Pe 21 iulie, a avut loc un prânz oficial la bordul navei-școală „Mircea” la care au participat patru ofițeri de la Academia Navală din Tuzla – 2 comandori (responsabili cu instrucția și învățământul și respectiv cu logistica), 1 locotenent-comandor și 1 locotenent. În aceeași zi, comandantul marșului, alături de comandantul navei și ofițerul cu relații publice au făcut o vizită la Istanbul, unde au vizitat Bazarul, Moscheea Sfânta Sofia, Moscheea Albastră, Columna lui Constantin. Seara, un număr de 60 de marinari (ofițeri, maiștri militari, SGP, studenți și elevi) au participat, la un cocktail organizat la Academia Navală din Tuzla, la invitația Comandantului Academiei din Tuzla, contraamiralul Adnan Öbzal. Din păcate cadeții români nu s-au putut întâlni cu omologii lor turci, aflați și ei în stagiul de practică.

A doua zi, pe 22 iulie, la ora 10, o delegație formată din contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, comandantul marșului, comandorul Gabriel Moise, comandantul navei-școală „Mircea”, locotenent-comandorul Mihai Egorov, ofițer de relații publice pentru acest marș și căpitan comandorul Dinu Atodiresei, șeful practicii, a fost primită de comandantul Academiei Navale, contraamiralul Adnan Öbzal. Apoi, la invitația comandantului, împreună cu 40 de studenți și elevi s-a vizitat Academia Navală din Tuzla. Ne-au fost prezentate printre altele, Planetariul, săli de curs, laboratoare, cabinete, dormitoare, spații de recreere. Academia Navală pregătește pe lângă studenți turci și un număr de studenți străini din Pakistan, Iordania, Egipt, Turkmenistan, Uzbekistan, Azerbaidjan, Siria.

Complexul Academiei Navale din Tuzla ne-a impresionat atât prin mărimea lui, cât și prin faptul că toate facilitățile necesare desfășurării procesului de învățământ și practică marinărescă se găsesc grupate în același loc.

Velierul românesc a constituit un punct de atracție pentru personalul Academiei Navale din Tuzla, care l-a vizitat într-un număr foarte mare. De asemenea, la bord s-a aflat și comandantul Academiei Navale din Tuzla, contraamiralul Adnan Öbzal, care a fost impresionat de modul în care se prezintă nava.

Nava românească a părăsit pe 22 iulie, în jurul orei 18.30,

portul Tuzla îndreptându-se spre Muntele Athos.

Instrucție pe vergi

Pregătirea marinărească desfășurată în acest an de cadeții ambarcați la bordul navei-școală „Mircea” a avut cel puțin două caracteristici importante date de prezența a doi ani de studii, II și III de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” la bordul navei, cu specializările aferente – navigație, echipamente de navigație și hidrografie și electromecanică navală.

Obiectivele generale ale practicii cadeților au vizat dezvoltarea deprinderilor practice aplicative pentru îndeplinirea atribuțiilor de comandați, specialiști militari, însușirea modului de elaborare a documentelor de planificare, conducere, evaluare a instruirii la bordul navelor militare, însușirea de cunoștințe specifice, integrarea cadeților la bord, formarea deprinderilor necesare executării serviciilor la bordul navei. Un rol deosebit a fost pus pe cunoașterea navei, a compartimentajului acesteia, a instalațiilor de la bord, a velaturii, arboradei și greementului navei-școală „Mircea”. Pe puntea duneții a funcționat o dublură a comenzii de marș utilizată de studenți. Studenții au determinat punctul navei, parametrii vântului, aerului, umidității specifice, au făcut observații la aștri. Cadeții au exersat și rolurile de manevră a velelor. Toate activitățile desfășurate de studenți și elevi la bord au avut loc în conformitate cu fișele disciplinelor studiate, ședințele de pregătire având loc atât pe timpul zilei, cât și noaptea.

Marșul între Tuzla și Muntele Athos a constituit un prilej pentru elevi să învețe ținerea navigației la timonă și pentru studenți să învețe determinarea punctului navei prin observații la aștri și prin recunoașterea coastei. Rolurile la vergi, împărțirea cadeților pe vergi și urcarea în arboradă au fost alte misiuni ale practicii exersate de elevi și studenți pe timpul marșului. De asemenea, personalul de la bord a participat la slujbele religioase oficiate de I.P.S. Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei și clericii care l-au însoțit, precum și de preotul Statului Major al Forțelor Navale, Dumitru Bostan. Nu au lipsit nici întâlnirile cadeților cu I.P.S. Teofan, prilej cu care au putut afla mai multe lucruri din istoria Sfântului Munte Athos.

Marinarii militari au revenit pe Muntele Athos!

După ce cu 90 de ani în urmă, o delegație a elevilor Școlilor de Marină, ambarcați pe vaporul S.M.R. „Principesa Maria”, au făcut o escală la Muntele Athos, escalele navelor militare la Muntele Athos au continuat apoi, ultima având loc în perioada 2-19 septembrie 1933, atunci când nava-

școală „Constanța” a executat un voiaj de studii în arhipelagul grecesc, având la bord elevii Școlii Navale și ofițerii-levi ai Școlii de Aplicații.

Escala din 2013 a navei-școală „Mircea” a reprezentat un arc de timp, peste trei momente importante: 90 de ani de la prima escală a marinarilor militari pe Sfântul Munte, 80 de ani de la ultima escală a marinarilor militari pe Sfântul Munte și 150 de ani de când icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului a ajuns, pe apă, de la Iași la schitul românesc „Prodromul” din Muntele Athos.

Copia icoanei „Prodromița” adusa pentru sfințire

Cred că în cei 80 de ani marinarii n-au lipsit din Sfântul Munte; n-au mai fost organizate expediții cu nave, dar cu certitudine mulți dintre creștinii noștri ortodocși din Forțele Navale sau marinari din viața flotei comerciale au pășit din când în când pe Sfântul Munte. Acum au revenit și într-o formă oficială. Pentru români în special, pentru Biserica Ortodoxă în general, Sfântul Munte Athos, constituie un loc aparte pentru că este singurul loc din lume unde pe o rază de sute de km nu se află decât o singură preocupare, aceea de a sluji Domnului. Și tineri din Moldova, Țara Românească sau Ardeal, precum tineri din îndepărtata Siberie, din Țările Balcanice, din Australia, Canada, etc. își îndreaptă privirile spre Sfântul Munte pentru că au constatat și constată acolo un loc cu totul special datorită rugăciunilor sihaștrilor, datorită liturghiilor care se săvârșesc acolo. Aici întâlnești oameni care acasă au avut o situație obișnuită din punct de vedere al situației lor în societate sau oameni care au părăsit responsabilități politice, universitare, militare, economice, artistice și au găsit acolo un loc cu totul special pentru a se ruga pentru sufletele lor și pentru pacea lumii. De aceea Sfântul Munte Athos constituie un loc special pentru români și lume în general, ne-a precizat I.P.S. Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

Nu e lipsit de interes de amintit că inițiatorii ideii includerii Muntelui Athos ca escală în acest marș au fost preotul militar al Statului Major al Forțelor Navale, Dumitru Bostan și Andrei Vlădăreanu, consilier juridic al Arhiepiscopiei Bucu-

reștilor.

M-am alăturat foarte ușor proiectului, pentru că am avut o dorință mai veche să am o experiență pe mare, pentru că marea în literatura bisericească constituie un element de inspirație cu totul aparte și am vrut să găsec într-o bună zi un prilej pentru a sta câteva zile neîntrerupt în mijlocul mării, pentru a înțelege pe viu ceea ce o cântare bisericească des folosită spune „marea vieții văzându-o învolburată de norii ispitelor, nădejdea-mi este către tine Doamne!”. Pentru mine au fost câteva zile speciale, o experiență mai deosebită, câteva clipe de reflecție legate de mare, de navă, de tot ce au reprezentat pentru istorie locurile pe care le-am vizitat și în mod special legăturile lor cu Țările Române, ne-a mărturisit pe parcursul marșului I.P.S. Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

Pe 24 iulie la ora 6.10, nava-școală „Mircea” a intrat în apele teritoriale ale Athosului, arborând la catarg drapelul bizantin cu vulturul bicefal. La ora 6.50, nava-școală „Mircea” se afla în derivă, în dreptul Athosului la 15 cabluri de mal (nu putea ancora din cauza adâncimilor foarte mari de aproximativ 400 m). Pe șalupa care a sosit lângă navă s-au ambarcat 40 de marinari de la bord, după verificarea existenței *diamonitirion* – acel pașaport pentru Athos – marinari care au fost apoi debarcați la malul peninsulei Athos din Halkidiki. La ora 7.15 a ajuns la mal și al doilea transport cu 40 de militari și preoți (întreaga delegație a Mitropoliei și preotul Statului Major al Forțelor Navale) cu copia icoanei „Prodromița”, pentru a fi sfințită.

Copia icoanei „Prodromița”, adusă spre sfințire a fost pictată la București pentru biserica care se construiește în curtea Statului Major al Forțelor Navale.

Pe mal am fost așteptați de peste 20 de călugări de la toate schiturile și chiliile românești din Athos. De la Arsanaua Prodromul până la schitul cu același nume, pe un drum accidentat de mai mult de 4 km, cu o diferență de altitudine de 400 m față de nivelul mării, pe o potecă pe care în anumite porțiuni trei persoane puteau merge cu greu în linie, cei 80 de marinari îmbrăcați în ținuta albă au dus pe rând icoana, într-o procesiune impresionantă la care au participat marinari, preoți, diaconi, cântăreți de la schiturile românești de pe Athos. La început icoana a fost purtată de comandantul marșului și preotul Statului Major al Forțelor Navale, apoi prin rotație de cadre, studenți și elevi. Totul sub un soare năucitor, astfel că au fost puține momentele în care unii credeau că nu mai pot înainta. Și pentru ca imaginea să fie cât mai apropiată de istoria acestor locuri, părinții de la schitul „Prodromul” au trimis și câțiva mulani (măgăruși) care să care bagajele pelerinilor.

La ora 7.40, după aproximativ 2 km de mers, am făcut primul și singurul popas, lângă o cruce parcă special așezată aici, spre odihna și închinarea pelerinilor. Aici a avut loc o slujbă religioasă urmată de câteva vorbe frumoase spuse de mitropolit, care nu era la prima sa vizită ecumenică la Athos. Ne-am refăcut forțele după un marș pe o căldură uscată de 25-28° C, cu apă plată rece, rahat, bomboane de ciocolată și un păhărel de uzo, conform obiceiurilor de pe Athos și după 15 minute am pornit la drum în aceeași formație, însoțiți de corul bisericesc.

La ora 8.30, am ajuns în fața schitului românesc „Prodromul” unde am avut parte de o primire impresionantă: clopotele băteau încontinuu, corul bisericesc cânta, iar călugării erau adunați să ne întâmpine. Marinarii în ținuta albă

de ceremonie au suscitât o curiozitate de nedescris, lângă delegația Mitropoliei, toată în negru, într-un contrast vizual nemaivăzut de zeci de ani pe aceste meleaguri. La intrare starețul schitului, Atanasie, împreună cu 25-30 de călugări ne-au întâmpinat profund emoționați și surprinși totuși de numărul și ținuta noastră, mirați că în acele ținute de oraș am putut urca acea pantă pe un drum accidentat. După întâmpinare, am intrat în curtea schitului, apoi în biserica mare a schitului împreună cu preoți din obștea monahală, care au așezat icoana marinarilor lângă icoana originală a Prodromiței.

Chiar dacă are toate caracteristicile unei mănăstiri, Prodromul, din păcate, nu se mai poate ridica la rangul de mănăstire, iar vina ne aparține nouă românilor, dar și a Constituției Athosului care prevede că nu se mai poate schimba statutul, deși aici slujesc 45 de călugări. Administrativ, Sfântul Munte Athos este împărțit în 20 de mănăstiri cu proprietățile lor clar delimitate și aparțin, cele mai multe grecilor, bulgarilor, sârbilor, ciprioților, rușilor, georgienilor, ucrainenilor. De remarcat este faptul că în aproape toate mănăstirile găsim câte 2-3 călugări români!

A început apoi slujba de Utrenie și biserica a devenit parcă neîncăpătoare – erau și zilele de hram ale bisericii – pentru mai mult de 150 de oameni. La finalul slujbei a avut loc schimbul de cadouri între I.P.S. Teofan și stareț, între comandantul marșului, contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai și stareț. Comandantul marșului a oferit macheta navei-școală „Mircea”, moneda Statului Major al Forțelor Navale, iar comandantul navei comandorul Gabriel Moise a oferit Albumul Academiei Navale din Constanța. În cuvintele rostite de starețul mănăstirii, de I.P.S. Teofan și de contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, comandantul marșului navei-școală „Mircea” s-a subliniat legătura puternică a românilor cu Sfântul Munte, minunile săvârșite de icoana Maicii Domnului „Prodromița”, dar și ineditul prezenței și importanța reîntoarcerii marinarilor pe Sfântul Munte Athos, acolo unde cu toții speră să revină cât de des se poate.

Imediat după slujbă am fost invitați la masă; apoi, am vizitat schitul și ne-am cazat în clădirile din jurul bisericii. Condiții de cazare au fost deosebite având în vedere posibilitățile din zonă, greutatea transportului de materiale, lipsa fondurilor etc. Peste tot plutea un aer de sărbătoare, eram priviți de parcă venisem de pe altă planetă și am fost asaltați de fel și fel de întrebări, cu toții încercând să ne introducă în atmosfera slujbei de noapte, slujba de sărbătorire a celor 150 de ani de când a fost adusă icoana „Prodromița” din Iași, după ce a poposit la Huși, Bârlad și Galați.

La ora 10.30, am plecat pe jos tot grupul, însoțiți de domnul Andrei Vlădăreanu organizatorul și sufletul întregii „aventuri” și de părintele econom Efrem (administratorul schitului „Prodromul”) spre mănăstirea grecească „Marea Lavră” (aflată la 5-6 km de schit), cea de care depinde administrativ schitul românesc. În fața mănăstirii „Prodromul” se înalță vârful Muntelui Athos cu cei 2 033 metri înălțime, o priveliște care îți taie respirația.

La ora 12.00, am ajuns la mănăstire unde am fost întâmpinați de un călugăr, reprezentantul starețului, deoarece acesta nu era prezent. Mănăstirea „Marea Lavră” este considerată cea mai mare și cea mai bogată din tot Sfântul Munte Athos. Mănăstirea, ca de altfel marea majoritate din Muntele Athos, era în reparații (se primiseră fonduri de la Uniunea

Europeană). Părintele Efrem a făcut traducerea istoricului mănăstirii, relatat cu destule amănunte de călugărul acesteia. Astfel, aici am găsit moaștele Sf. Vasile cel Mare, icoane din secolele XIII și XIV, mozaicul și pardoseala care sunt cele originale, din anul 960 d.H. – anul întemeierii de către călugărul Atanasie. În curtea mănăstirii era un chiparos de peste 1000 de ani plantat chiar de călugărul întemeietor al mănăstirii. În afara mănăstirii am vizitat două peșteri unde locuiau pustnicii, precum și un chiparos ciudat – plantat invers, adică cu rădăcina în sus arătând ca un brad – altă minune!

În jurul orei 14, am revenit la schit cu microbuzele puse la dispoziție de către călugării de la schitul nostru, ne-am potolit setea (afară erau cam 28-30° C și multă uscăciune) și am plecat să vizităm peștera Sfântului Atanasie, la aproximativ 15 minute de mers, coborând 250 trepte, destul de abrupte, prin zona stâncoasă, de unde ne-a apărut marea într-un peisaj de vis. Am intrat să ne închinăm, am ascultat istoricul relatat de însoțitorul nostru, părintele Efrem, apoi ne-am întors la schit, trecând prin extraordinara sa grădină, unde toate culturile – de fapt legumele necesare traiului zilnic – erau îngrijite cu o mîgală și cu o atenție de invidiat. Tot aici ne-au fost prezentate actele de binefacere făcute de Gigi Becali adică, sere, panouri solare, eoliene.

La ora 15, am revenit din nou la schit, unde, după 15-20 de minute de odihnă, am fost poftiți la masa de prânz în trapeză. Tot atunci, au început să sosească, pentru a fi prezenți la slujba de priveghere a icoanei „Prodromița”, programată de la ora 20.00, călugări români de la chiliile și colibe din jur, dar și călugări greci și sârbi, deoarece era o mare sărbătoare pentru schitul Prodromul. După slujba de Vecernie de la ora 16 am servit masa de seara, apoi ne-am întâlnit prin curtea schitului cu călugări curioși să stea de vorbă cu noi, să ne întrebe de unde venim, cu ce am venit, cum e în țară, cum a fost pe mare, făcând aprecieri la adresa uniformei noastre, la tinerețea studenților și elevilor etc.

La ora 20 a început slujba de priveghere a icoanei Maicii Domnului „Prodromița”, aflată în stânga altarului. În permanență, în semn de respect, cadeții au asigurat gardă de onoare la copia icoanei Maicii Domnului „Prodromița”, adusă din țară. În 3-4 minute de la începerea slujbei, biserica a fost plină, călugării desemnați de stareț să conducă slujba, ocupându-și fiecare locul, știind foarte bine ce au de făcut. Organizarea rivalizează cu cea din armată. Biserica în interior este un amestec de alb (mai rar întâlnit într-o biserică) și negru! I.P.S. Teofan l-a invitat pe contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai să asiste la slujbă din dreapta sa. Atmosfera era sobră, dar în același timp evlavioasă, fiecare simțind în suflet bucuria și satisfacția participării, pentru prima dată la o astfel de slujbă. S-a cântat frumos, s-au transmis mesaje, s-au citit paragrafe întregi din cărți bisericești, în limba română, dar unele și în greaca veche, s-au înălțat rugăciuni, s-au ținut predici, s-au aprins lumânări. Toți călugării direct implicați și-au „interpretat rolurile” întocmai, fără bâlbe, fără a se omite nimic, într-un ritual sacru în care gesturile erau coordonate prin semne discrete din priviri, înțelese numai de cel căruia îi erau adresate. La un moment dat a intrat în rol și I.P.S. Teofan, apoi chiar și contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, care a primit onoranta sarcină de a citi rugăciunea „Tatăl Nostru”, sarcină de care s-a achitat cu bine, ca și credincios puternic pătruns de importanța momentului.

Aproape de ora 22.30, când slujba era în plină desfășu-

rare, I.P.S. Teofan, starețul schitului, comandantul marșului, comandantul navei, ofițerul de relații publice și încă 3-4 călugări, au luat o mică pauză în care au putut servi o cafea, un uzo. La ora 23 s-a intrat din nou în biserică pentru a participa la slujbă. Pe măsură ce ora înainta, oboseala își spunea cuvântul și numărul marinarilor din biserică scădea. Marinarii s-au rotit conștiincios la paza icoanei (ca și cum ar fi executat serviciu de cart), fugeau să prindă un moment de somn în dormitoare și reveneau apoi la slujbă. N-a fost ușor să stai în picioare, de atâta timp, fără să faci nimic fizic, iar noi, nu suntem obișnuiți cu așa ceva, dar din respect și poate curiozitate am făcut-o. Slujba a continuat în același mod cum a început, nu se repeta nimic, totul decurgând conform canoanelor, fără să fi necesitat vreo repetiție înainte! Poate ciudat, dar uitându-ne la noi și în jurul nostru nu se citea oboseala pe chipul niciunui participant, deși fusese o zi ce ne-a solicitat fizic suficient de mult!

La ora 4.15 a avut loc momentul sfințirii icoanei noastre adusă la bordul navei-școală „Mircea”. Fără să anunțe cineva, biserica a devenit din nou neîncăpătoare în acele momente, în special marinarii veniți pe calea apei, neputând rata acest moment. După sfințire, toată obștea adunată în biserica mare a Schitului Prodromul, a trecut pe rând și s-a închinat la cele două icoane „Prodromița” și copia ei adusă de la București, reluându-și apoi locurile pentru a participa la ultima parte a slujbei.

După aproape 4 ore de la acest moment, s-a încheiat slujba, și am ieșit din biserică împreună cu icoana noastră, de acum „sfințită”, am făcut fotografii cu călugării dornici să ne aibă printre amintirile lor.

L-am întrebat pe I.P.S. Teofan dacă există oare o legătură specială între o icoană făcătoare de minuni și copia acesteia: *Toate icoanele Maicii Domnului sunt făcătoare de minuni pentru faptul că persoana care-și pleacă genunchii în fața Maicii Domnului, nu poate să nu beneficieze din partea ei, din partea rugăciunilor ei către dumnezeiescului ei fiu Isus Hristos, un dar special. Există icoane care au o istorie specială, ca icoana Prodromița, există icoane care au pătruns mai adânc în evlavia poporului și cum, nu toți au acces la icoana în original și în mod special această icoană nu poate fi venerată față către față de către creștinii noastre, căci doar bărbații au dreptul să pătrundă în Sfântul Munte Athos, de aceea o copie a acestei icoane care să fie așezată la loc de cinste și în fața căreia creștinii și creștine să se închine, primește o importanță deosebită. Ea este legată de original, te trimite la original, dar în mod special te trimite la Maica Domnului cea făcătoare de minuni și dătătoare de tot ajutorul și sprijinul în durere sau în bucurie.*

12 ore a ținut slujba de priveghere pentru hramul Schitului Prodromul, timp în care s-a săvârșit și sfințirea icoanei adusă de marinari pe Sfântul Munte, 12 ore în care mulți dintre cadeți și membrii echipajului au asistat cu smerenie la slujbă. Am fost invitați din nou la masă, pe parcursul căreia, așa cum este obiceiul pe Athos, unul din călugări ne-a citit scurte povești religioase, cu multe învățăminte. Nimeni nu îndrăznește să tulbure acea liniște, nimeni nu schița niciun gest de oboseală, nu pentru că și-ar fi impus acest lucru ci efectiv, slujba ne întărise pe fiecare dintre noi și ne-a împropătat.

În jurul orei 10.30, după mici cumpărături la magazinul mănăstirii, care să ne amintească de schitul „Prodromul” din Athos, ne-am adunat, am făcut prezența ca în cazarmă și apoi

ne-am luat rămas bun de la stareț și de la ceilalți călugări, care preț de 27 de ore ne-au fost alături neștiind ce să ne ofere numai ca noi să ne simțim bine. Ambarcați în 3 autocare și 2 mașini de teren, am plecat să vizităm alte mănăstiri aflate pe traseul nostru spre mănăstirea „Vatopedi” unde, într-un golf, se afla nava-școală „Mircea” la ancoră (adâncimea de 50-60 metri a permis ancorarea, în această zonă).

Primul obiectiv a fost izvorul „Sfântului Atanasie” de unde am luat apă, ce curge printr-o piatră spartă în patru prin puterea dumnezeiască, în formă de cruce. După ce ne-am închinat la icoane și am făcut fotografii, ne-am urcat în mașini și după 30-40 de minute de mers prin serpentine, pe drumuri nu peste tot cu asfalt, ne-am oprit lângă mănăstirea „Caracalu”, care îl are printre ctitori pe domnitorul român Petru Rareș. N-am zăbovit prea mult și ne-am continuat drumul ajungând apoi la mănăstirea „Iviru”. Aici am fost întâmpinați de un călugăr grec care ne-a prezentat istoricul mănăstirii, după care ne-am închinat la icoana Maicii Domnului numită „Portarița”, numele venindu-i de la faptul că deși călugării o lua din biserică seara, pentru a o duce în altă parte, dimineața o găseau la poarta bisericii. La construcția bisericii a contribuit și domnitorul român Șerban Cantacuzino.

Vineri 25 iulie, în jurul orei 13.45, am ajuns la Kareia, capitala administrativă a Muntelui Athos, un orașel, unde în afară de biserici mai sunt și locuințe ale călugărilor din zonă. Aici, delegația noastră formată din I.P.S. Teofan și ceilalți reprezentanți ai Mitropoliei, comandantul marșului, comandantul navei și ofițerul de relații publice am fost primiți la „Koinotis” – un fel de Parlament al Sfântului Munte – de către șeful acesteia, un călugăr de naționalitate sârbă. „Epistasia” este consiliul executiv al „Koinotis” și cuprinde patru membri numiți „epistatai”. Aceștia rămân la conducere timp de un an și sunt urmați de alți patru „epistatai” și tot așa în fiecare an, până când reprezentantului fiecărei mănăstiri i-a venit rândul la slujire. În biserică se afla o icoană veche în fața căreia s-a arătat Arhanghelul Gavril. Am vizitat biserică și magazinele din zonă, am servit o gustare, ne-am făcut fotografii și ne-am ambarcat din nou în mașini spre mănăstirea „Simonas Petras”.

Drumul până la mănăstire nu a fost foarte lung dar foarte abrupt, urcând continuu pe un drum de pământ din care evident că lipseau parapetii de protecție. Pe la 14.40, după o escală în portul Dafni, am ajuns la mănăstirea „Simonas Petras”, pe latura de sud a Peninsulei Athos, o construcție unică, ridicată pe o stâncă frumoasă, ctitorie a Sf. Simion. Am fost primiți cu multă căldură și bucurie, deși mănăstirea avea cel mai sever regim în ceea ce privește vizitele – maxim 20 de persoane pe zi, între anumite ore stricte, iar noi eram aproximativ 80. La zidirea acestei mănăstiri a contribuit și domnitorul român Mihai Viteazul, al cărui portret se află pictat în interiorul bisericii. Ca peste tot, am întâlnit și aici 2 călugări români care slujeau în acea mănăstire. Am vizitat peștera Sfântul Simion aflată la 300 m de mănăstire, locul unde i s-a arătat acestuia Maica Domnului și l-a îndemnat să facă această mănăstire ce are nu mai puțin de 13 etaje. Aici am găsit și un fragment din mâna stângă a Mariei Magdalena, care era caldă, așa cum ni se spusese.

Părăsind mănăstirea „Simonas Petras” am trecut din nou pe latura de nord a Athosului și pe un drum similar cu serpentine, am ajuns la schitul „Sf. Andrei”, un fost schit rusec, cedat cu ani în urmă grecilor. Ca dimensiuni, este cea

mai mare biserică din Athos. Am ajuns în plină slujbă religioasă, drept pentru care ne-am mulțumit cu explicațiile lui Andrei Vlădăreanu, cel care vizitase, până la acel moment, Athos-ul de mai peste 30 de ori.

În jurul orei 18.50 am poposit la ultima mănăstire de pe traseul nostru, aflată tot pe latura de nord, la mănăstirea „Vatopedi”, o mănăstire aflată probabil la concurență ca mărime și frumusețe cu mănăstirea „Marea Lavră”. Aici slujeau 115 călugări, printre care și 3 călugări români. Unul dintre ei este Părintele Daniel, fiul actorilor Octavian Cotescu și Valeria Seciu, aflat aici din anul 2000. Numărul marinarilor care au coborât pe Athos a fost limitat astfel că nu toți cadeții sau membrii echipajului au avut această șansă. Pentru că nava-școală „Mircea” a staționat în golful mănăstirii „Vatopedi”, la această mănăstire au coborât și alți marinari care n-au putut să le vadă pe celelalte. Și aici am fost primiți cu mare generozitate și bucurie de starețul mănăstirii, părintele Efrem, un călugăr de origine cipriotă, bun cunoscător al Bisericii Ortodoxe Române, grație mai multor vizite ecumenice făcute în România. După vizitarea mănăstirii, închinarea la moaște și la o parte din Brăul Maicii Domnului și admirarea celor 7 icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului, am fost primiți – aproximativ 100 de persoane – într-o sală de conferințe unde am fost tratați cu bunătăți tradiționale și ni s-au adresat cuvinte de laudă pentru „isprava” noastră și unde am fost rugați să cântăm imnul național, conformându-ne.

Luând cuvântul, I.P.S. Teofan a mulțumit starețului pentru primire și l-a invitat împreună cu alți călugări a doua zi dimineață la bordul navei-școală „Mircea” pentru a participa la Liturghie. Odată acceptată invitația, ne-am ambarcat în cele 2 șalupe aflate în portul Vatopedi și ne-am deplasat la bordul navei-școală „Mircea”, unde am ajuns în jurul orei 21.00.

După 38 de ore de escală pe Muntele Athos, copia icoanei „Prodromița” a fost readusă la bordul navei-școală „Mircea”.

Emoția și trăirile spirituale au fost coordonate ale prezenței marinarilor pe Sfântul Munte, acolo unde mulți au văzut că viața monahală este o armată mai riguroasă decât cea în care ne desfășurăm activitatea, acolo unde mulți au uitat de oboseală, de masă sau de alte lucruri cărora altă dată le dăm atâta importanță.

Bucuroși de prezența marinarilor de pe nava-școală „Mircea” la mănăstirea „Vatopedi”, părinții din mănăstire conduși de stareț și de I.P.S. Teofan, călugări români de la schitul „Prodromu” și schitul „Lacu”, au săvârșit slujba din dimineața plecării navei, 26 iulie, la bord, aducând spre închinare și celor care nu au putut coborî la mal inclusiv studentelor și elevelor care n-au voie să coboare pe Sfântul Munte, „Brăul Maicii Domnului”. Liturghia s-a ținut la puntea centru străjuită și ocrotită simbolic de copia icoanei „Prodromița”, sfințită pe Sfântul Munte. În jurul orei 10, delegația mănăstirii a părăsit bordul, iar noi am trecut la pregătirea navei pentru etapa următoare, marșul spre Salonic.

Studentul anul III Robert-Gabriel Balan a relatat: *Experiența de pe Muntele Athos a fost punctul culminant al voiajului pentru că Muntele Athos este un loc în care tu te descoperi pe tine și pe Dumnezeu.*

Studentul anul II Marius Ștefănel Iscriu a afirmat: *Primele 2-3 zile de acomodare la bord au fost mai dificile, dar după venirea colegilor de anul III la bord, care ne-au ajutat să ne acomodăm, a fost mai bine. Cred că cea mai grea a fost prima urcare la crucetă, dar apoi a fost totul ușor. Pentru mine,*

Athosul a fost cea mai plăcută experiență. Eu sunt o fire mai religioasă și am fost nespus de bucuroși când am aflat că mi se oferă această oportunitate. Au fost niște emoții pe care cred că nu le pot descrie în cuvinte, era o senzație de bucurie, de liniște sufletească.

Cadeții de la bordul navei-școală „Mircea” au părăsit cu regrete Sfântul Munte Athos, acolo unde fiecare a lăsat o parte din suflet. Velierul românesc nu a părăsit zona Muntelui Athos, până ce nu a salutat marinărește, toate mănăstirile aflate de-a lungul țărmului, comunitățile de monahi aflați în așezările monahale răspunzându-le la salut și transmitând celor aflați la bord că îi așteaptă din nou pe Sfântul Munte Athos.

Marș spre Salonic

Plecați cu regrete din Sfântul Munte Athos, cadeții de la bordul navei-școală „Mircea” au revenit la activitățile de pregătire la bordul navei. Accentul s-a pus pe carturi, pe pregătirea escalei din portul Salonic și pe manevra velor. Timpul frumos a permis studenților și elevilor desfășurarea pe vergi și executarea brațarilor. Cu toții au fost conectați la activități, chiar dacă oboseala resimțită de cadeți după marșurile de pe Athos și-a spus cuvântul, iar perioadele libere dintre ședințele de pregătire au fost fructificate la maximum.

După aproape 24 de ore de marș, pe 27 iulie, orele 9.00, nava-școală „Mircea” a acostat în portul Salonic din Grecia. Pe timpul escalei din Salonic, cel de-al doilea oraș ca mărime din Grecia și cel mai mare din nordul țării, cadeții au continuat programul de pregătire din planul practicii marinărești, dar au avut și posibilitatea de a vizita orașul și principalele muzee din oraș, precum și o serie de biserici importante pentru lumea creștină – „Sfântul Dimitrie”, „Sfânta Sofia”, „Sfântul Grigorie Palama” etc. N-au fost omise din traseul nostru de vizită Piața „Aristotel”, Turnul Alb, Piața și Teatrul „Alexandru Macedon”.

Din păcate locul de acostare al navei-școală „Mircea” nu a permis vizitarea ei de către populația civilă.

Ziua Imnului Național la Salonic

Luni, 29 iulie, echipajul navei-școală „Mircea” a sărbătorit Ziua Imnului Național în portul Salonic. La ora ridicării pavilionului navei, cadeții aflați la bord în perioada de practică marinărească și echipajul navei au interpretat Imnul Național, într-un ceremonial scurt dar emoționant. Apoi, contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, comandantul marșului, a evocat semnificația Imnului Național, precum și câteva date din istoria celor șase imnuri pe care România le-a avut începând cu anul 1862.

De Ziua Imnului, luni 29 iulie, o delegație românească a efectuat o vizită la Comandamentul Naval de Nord din Salonic (un fel de centru de instrucție). Aici, contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai s-a întâlnit cu comandorul Christos Pavloudis, Comandantul Zonei de Nord. Discuțiile au vizat activitățile desfășurate de cadeții de la bordul navei-școală „Mircea” pe timpul practicii, posibilitatea ca și cadeții greci să efectueze marșuri la bordul velierului românesc dar și alte modalități de colaborare între cele două marine. Delegația greacă a efectuat apoi o vizită la bordul navei-școală „Mircea”, rămânând plăcut impresionată de navă și de modul

în care este întreținută.

Marți 30 iulie, am părăsit Salonicul, ultimul port de escală din acest marș al navei-școală „Mircea”, și am luat cap compas portul Constanța. Din programul stagiului de practică nu a lipsit învierea, colocviul de practică și momentul mult așteptat de cadeți, navigația cu vele, o etapă importantă a pregătirii. Cu toții au simțit frumusețea navigației cu vele. Comandorul Gabriel Moise, comandantul navei-școală „Mircea”: *Pentru nava-școală „Mircea”, navigația cu vele este principala misiune a navei. Trebuie ca fiecare cadet să vadă cum pot fi folosite forțele naturii – vântul și valul – în navigație. Sunt cunoștințe pe care ulterior le vor folosi în carieră. Cadeții au căpătat aptitudini pentru urcat în arboradă, s-au întins velele, s-a navigat cu vele nu cât mi-aș fi dorit de mult pentru că s-a navigat în zone cu navigație specială și am avut restricții.*

Marea a ținut să le reamintească tinerilor cadeți, unii aflați pentru prima dată la bord că nu este întotdeauna doar calmă, amplitudinea mișcărilor de rului, înainte de strâmtoarea Dardanele, producând unora stări de indispoziție.

Cum a fost trăit marșul?

Student anul II Cătălina Bianca Cucu: *Deosebit la acest marș a fost faptul că am ajuns atât de aproape de Muntele Athos, ocazie pe care femeile nu o au așa de des. În al doilea rând a fost important faptul că am cunoscut mult mai multe despre marina militară, am învățat ce înseamnă să fii un bun camarad la navă. „Mircea” m-a învățat să fiu eu însămi.*

Student anul II Andrei Adrian Zamfir: *A fost foarte bine, am învățat multe lucruri noi; lucrul în arboradă a fost cel mai interesant, dar și carturile de navigație și nodurile marinărești au fost utile. Cu doi ani de studiu la bord, cazarma a fost destul de plină, dar noi am avut un mic avantaj învățând de la cei de anul III care au fost și anul trecut aici.*

Student anul II Radu Chișcariu: *Marșul a fost foarte interesant, a fost o ocazie de a pune în practică ce am învățat până acum în academie. Cele mai solicitante activități au fost lucrul în arboradă și brățările, dar a fost un efort de grup și în cele din urmă am devenit mai puternici și mai bine pregătiți. Colegii de anul III au fost lângă noi în momentele dificile, ne-au susținut și acest lucru a contat foarte mult.*

Student anul III Ștefana-Mihaela Farcaș: *Viața la bordul navei-școală „Mircea” este mai dificilă decât cea din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, dar se pune mult preț pe munca în echipă și te formează ca om într-un colectiv. Sper ca atunci când termin academia să fac parte din echipajul navei-școală „Mircea”.*

Elev Marian-Remus Rogoz: *Marșul a fost unul benefic pentru noi, am învățat foarte multe. La prima urcare în arboradă a fost emoționant și foarte plăcut și mi-a fost puțin teamă. După acest marș rămân cu experiență ca și marinar.*

Student Mateusz Gerasimiuk; Polonia: *Să fiu la bordul lui „Mircea” a fost o mare oportunitate pentru mine, pentru că este o navă cu tradiție. Am fost ambarcat și pe alte nave-școală și este un lucru important să pot vedea și compara ce este la noi în marină cu ce este aici. A fost unul din cele mai bune proiecte la care am participat și sper ca pe viitor să iau parte la altul.*

Căpitan-comandor dr. Neculai Tătaru, ofițer-secund nava-școală „Mircea”: *La bordul navei-școală „Mircea” cadeții învață cum să-și ajute colegii, învață cum să se comporte în cadrul unui echipaj; este prima lor navă, primul lor echipaj.*

Dacă vor avea o atitudine corectă vor reuși să acumuleze cunoștințele să-și formeze deprinderile profesionale mai târziu, fără probleme. Întotdeauna este mai dificil când ai mai multe categorii de personal de pregătit. Am încercat să vedem și partea bună a lucrurilor, cei de anul III putând să-i îndrume pe cei de anul II. Am căutat ca cei de anul III să nu repete ceea ce au făcut anul trecut și i-am integrat mai mult în activitățile de pe comanda navei executând dublura ofițerului de cart și au lucrat pe echipamentele de navigație electronice. Noi căutăm să le creăm o atitudine profesională corectă. Întâlnirea cu Athosul a fost impresionantă, trebuie să treci pe acolo ca să știi ce înseamnă atmosfera de pe Athos, n-o poți povesti.

Căpitan-comandor dr. ing. Dinu Atodiresei, conducătorul practicii: Obiectivele de practică au fost îndeplinite în totalitate. Stagiul de practică este un prim pas în activitatea de marinar. Rezultatele cadeților ne mulțumesc. Toți cadeții străini prezenți la bord s-au integrat perfect în echipaj și au îndeplinit aceleași sarcini de practică, pe care le-au îndeplinit și colegii lor români. Retrăiesc și acum aceleași emoții de la prima întâlnire cu nava când aveam doar 17 ani și am fost plecat în voiaj cu nava, ca elev la Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, și acum sunt fericit să împărtășesc din experiența mea și celor mai tineri. Am regăsit nava-școală „Mircea” ca prima dată. „Mircea” nu se schimbă; ne schimbăm noi datorită trecerii timpului dar „Mircea” rămâne același, cu același spirit tânăr și prin semnificația pe care o are pentru cariera oricărui ofițer sau maistru militar de marină.

Comandor Gabriel Moise, comandantul navei-școală „Mircea”: Principalul obiectiv al marșului a fost instruirea studenților și elevilor iar al doilea obiectiv pentru acest marș a fost vizita făcută pe Muntele Athos. Știm foarte bine că au existat contacte ale marinei militare cu comunitatea monahală din Muntele Athos, și iată noi am reînnoit tradiția și mi-ar plăcea să cred că această tradiție va fi continuată. Pentru mine Athosul a fost o încărcare spirituală. Sunt extrem de mulțumit de activitatea echipajului; am avut personal de la alte unități care a trecut de-a lungul timpului pe la nava-școală „Mircea”, am avut și personal de la alte unități la al doilea sau al treilea marș cu nava și pe toți, i-am simțit ca făcând parte din marea familie a lui „Mircea”.

I.P.S. Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei: Am încercat să mă integrez în mijlocul cadeților, să nu-i jenez în activitățile pe care le desfășoară, dar în același timp să percep gândul lor, să văd care le sunt năzuințele și am aflat o echipă minunată, o echipă sudată și un sentiment de împlinire l-am trăit pentru că în general tinerii sunt purtați de alte năzuințe decât cele legate de curaj, de patrie, de sacrificiu, de momente de cumpănă. Pe toate acestea le-am descoperit în aceste zile în mijlocul cadeților. Cadeții trebuie să încerce pe lângă dificultățile meseriei, să-i sesizeze frumusețile, adâncimile și capacitatea acestei activități de a-l transforma pe om în bărbat adevărat, în femeie adevărată. Omul nu se poate căli decât în vreme de încercare; viața are dificultățile ei și vremea tineriei, perioada de studenție sunt folositoare pentru a creiona osatura unui bărbat puternic, unei femei adevărate. Pe de altă parte, cadeții trebuie să-și însușească tehnicile care le sunt puse înaintea pentru ca să aibă conștiința unui om împlinit profe-

sional. În al treilea rând, să nu zăbovească prea mult în a-și alcătui într-o bună zi o familie, pentru că în interiorul acesteia omul găsește adevărata resursă pentru supraviețuire și pentru împlinirile launtrice atât de necesare. Și o dată familia clădită, să vină cât mai repede copiii, pentru ca aceștia să cimenteze relația dintre cei doi.

Contraamiral de flotilă dr. Corneliu Bocai, comandantul marșului: Acest marș reprezintă un moment important pentru instruirea cadeților și un moment important pentru Forțele Navale care au reluat tradiția escalelor navelor militare românești la Muntele Athos. Obiectivul principal, cel al instruirii cadeților a fost atins. Cadeții și-au format deprinderi în navigația cu vele, au executat carturi de navigație, carturi la motoare, lucrări marinărești. La bordul navei-școală „Mircea” se formează adevăratul spirit marinăresc; aici cadeții reușesc să îmbine deprinderile necesare deservirii tehnicii noi cu cele legate de specificul și tradiția marinărească. Faptul că marinele Turciei, Bulgariei și Poloniei au decis să trimită cadeți la acest marș reprezintă o recunoaștere a nivelului ridicat al pregătirii din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Pe de altă parte, esca la pe Athos a fost un moment deosebit pe care nu-l vom uita poate niciodată. Am fost primiți cu o deosebită căldură și bucurie de călugării de la Schitul Românesc Prodromul. A fi în Athos înseamnă să fii mai aproape de Dumnezeu, să fii evlavios, să fii smerit. Apreciez că atât studenții cât și echipajul navei au avut un comportament excepțional.

Sosirea la Constanța

După un marș de instrucție care a durat 15 zile, nava-școală „Mircea” a revenit în Portul Militar Constanța, sâmbătă 3 august, fiind așteptată de oficiali ai Statului Major al Forțelor Navale în frunte fiind contraamiralul de flotilă Cristea Cucoșel, loctiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, Arhiepiscopiei Tomisului și de rude ale celor aflați la bord. Cadeții au dat onorul pe vergi.

Copia Icoanei Maicii Domnului „Prodromița”, sfințită pe Muntele Athos a fost dusă apoi în procesiune la Catedrala Arhiepiscopală din Constanța și prezentată ulterior publicului la festivitățile organizate de Ziua Marinei Române pe faleza din fața Comandamentului Flotei.

Marșul din 2013 al navei-școală „Mircea” a adus cel puțin două premiere: nava-școală „Mircea” a fost prima navă militară românească care a ajuns la Athos după 80 de ani (ultima navă militară românească care a fost la Athos a fost nava militară „Constanța”, în perioada 2-19 septembrie 1933), iar comandantul marșului, contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai a fost primul amiral român din istoria Marinei Române care a ajuns cu o navă la Athos.

Aceasta este povestea marșului internațional de instrucție al navei-școală „Mircea” din anul 2013, un marș special care a instruit cadeții în tainele marinăriei și ale navigației, dar le-a oferit și multe momente de instruire spirituală, de căutare și regăsire în liniștea așezărilor monahale din Sfântul Munte Athos.

NOTE

- 1 Profesor asociat la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.
- 2 Redactor-șef al Grupului Mass-Media al Forțelor Navale